

Presidència de les Illes Balears

DECRET LLEI DE MESURES URGENTS EN MATÈRIA DE TERRITORI

Compareixença parlamentària de la presidenta

Presidenta del Parlament,
Senyores i senyors diputats,
Entitats i agents socials que són avui en aquesta sala,

És inevitable, per a tots els que som avui en aquest hemicicle, tenir una certa perspectiva històrica que estam en un moment cabdal per al present i per al futur de la nostra societat. D'aquells que no passen cada dia.

És inevitable sentir la responsabilitat de fer part d'un nou camí que la societat ens indica que facem des del seny i la maduresa.

És inevitable no deixar de pensar que el moment polític té pocs precedents en la nostra jove democràcia. I que, per tant, cal prendre decisions valentes per estar a l'alçada del que demana la societat en el seu conjunt.

I, per descomptat, és inevitable tenir ben present que el moment econòmic també és crucial. Hi ha veus que anuncien un canvi de cicle en forma de recuperació des de fa mesos. Al carrer, en canvi, la recuperació encara sembla molt enfora.

El moment social, per tant, en el seu conjunt, és amb tota seguretat excepcional. Hi ha ganes de participar, de demanar explicacions, de participar de les transformacions. De canviar les coses.

I crec, sincerament, que tot això conflueix en una necessitat, la necessitat de la política. La política com a instrument per canviar el món que ens envolta. Per fer-lo millor, més sostenible, tant per a les generacions presents, com per a les futures.

En aquest moment d'urgència històrica, de canvis profunds, de reivindicació de la política, de moment de mutació a Espanya, un nou projecte de comunitat, de poble, de societat, el meu Govern té la gran ambició de transformar aquest moment de canvi social, polític i econòmic en més benestar per a la gent a curt i a mitjà termini.

Aquest moment de triple canvi -social, polític, econòmic- demana afrontar també fer canvis de fons, que permetin millorar el nostre patró.

El Decret del que vull donar compte avui és una eina per aquest nou projecte de futur, que vol un millor creixement, més ordenat, més segur jurídicament, i per descomptat, que respecti el nostre millor patrimoni: el nostre territori.

Jo he estat presidenta d'una institució insular, el Consell de Mallorca, que va aconseguir un pacte territorial que va firmar algú que després, com a president del Govern, mai va respectar.

Jo vull tornar a un temps de pactes, de consensos i d'acords, perquè amb el territori no s'ha de jugar, perquè és cosa de tots. Dels que som aquí, però sobretot de qui vindrà darrere nosaltres i ens jutjarà pel que hem fet.

La meva compareixença vull que sigui una mostra de la voluntat del Govern d'arribar a acords, de trobar consensos, de forjar aliances per al futur de la nostra terra.

Mirin, en poc més de sis mesos s'han pres mesures de calat, de fons, que han cercat l'acord i que certifiquen que aquest Govern té un full de ruta que cerca **transformar i millorar el nostre patró productiu.**

Jo crec que tenim la responsabilitat de créixer amb seny, evitant tornar a repetir una crisi que ha deixat conseqüències que encara pateixen molts de ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

El Decret Llei forma part d'aquest model de creixement amb seny, no me cansaré de dir-ho.

Una mesura de transició. I dic de transició perquè hem decidit fer un ténol que ha de servir per tenir un marge de diàleg polític i social abans de consensuar els canvis legislatius necessaris i urgents per a aquesta comunitat.

Per cert: un diàleg i un consens que no va existir, per exemple, durant la passada legislatura amb la Llei general turística ni amb la Llei del sòl. De fet, el consens va ser l'excepció. L'enfrontament, la norma.

Un creixement amb seny amb un decret que posa ordre. Que torna a la normalitat normativa i que permetrà que les inversions que estan previstes en sectors com el turístic segueixin, creïn llocs de feina, millorin la vida de la gent, i permetin oferir un millor producte turístic.

Un creixement segur, ordenat, ara que la ciutadania viu moments d'incertesa, de canvis, de temor davant el que ens espera. La gran recessió ens ha deixat la por en el cos, perquè és obvi que viu encara en nosaltres el temor a viure pitjor que abans de la crisi.

Això demana, per tant, que el creixement sigui segur, no una hipoteca del nostre futur. I per això cal seny, encarar el futur junts, i sobretot, fer-ho des del diàleg, l'acord i el pacte.

He de dir, i crec que aquest hemicicle hi estarà d'acord, que en matèria territorial el diàleg durant la passada legislatura no va ser massa fluid. Jo diria que es va seguir més bé el camí contrari: mesures a la carta, arbitràries, i que permetien un creixement fora dels canons de sostenibilitat que haurien de ser el principi general per a unes illes com les nostres.

Construir en les ANEI o reconvertir espais agrícoles en hotelers pensen que és el model que necessiten les nostres illes?

Aquesta manera de fer, de pervertir el nostre ecosistema territorial, necessitava un canvi amb urgència. I aquesta és la passa que feim avui. Una passa dins un moment important, en què cada passa que facem determinarà el futur; per això és tan important encertar.

Senyores i senyors,

Jo veig en aquest Decret una oportunitat per mirar el futur amb optimisme. Per tenir esperança, per veure els canvis que vivim com una oportunitat. Perquè feim el que feim per ser més sostenibles a mitjà i llarg termini sense perjudicar el creixement econòmic. I sobretot com una oportunitat per posar ordre després del caos que es va crear la passada legislatura.

Posar ordre i seny perquè fer les coses d'una altra manera va ser una de les peticions ciutadanes: l'any electoral que acabam de tancar ha expressat sobretot la necessitat d'un canvi de rumb després de quatre anys de polítiques de retalls i d'autoritarisme que han empitjorat la vida de la nostra societat.

Vull recordar precisament que fa no gaire temps més de 18.000 persones van presentar una iniciativa popular en matèria territorial que recollim ara i que va ser ignorada i menystinguda pels mateixos que quan estan a l'oposició es posen darrere la pancarta per evitar urbanitzacions que després cimenten quan arriben al poder.

Jo el que defens a l'oposició ho defens també com a presidenta del Govern. Sis mesos després de l'inici de la legislatura, jo els vull assegurar que aquesta comunitat, que aquest Govern, té el rumb marcat en coherència amb el que hem defensat durant els darrers anys els partits que avui formam govern. Si la passada legislatura vàrem criticar l'arbitrarietat de les mesures que va adoptar en matèria territorial el Govern Bauzá, avui vivim la conseqüència del compromís de modificar unes mesures que no han ajudat a una recuperació justa i sostenible.

La coherència és defensar que necessitam generar més recursos i per això hem de canviar el model de finançament, ser més eficients i lluitar millor contra el frau fiscal.

La coherència és ser ben conscients que el turisme és el nostre primer motor. Però això no ens ha de fer oblidar que hem de potenciar tota la resta de sectors productius, del camp a la indústria.

Ser coherents és tenir clar que l'educació i la sanitat són la clau d'un model generador de benestar i per això cal que siguin els pilars del nostre pressupost anual.

I ser coherents és recordar que la primera preocupació és la feina i per això hem de diversificar el creixement i oferir oportunitats per a una ocupació de més qualitat.

La coherència, el seny i el diàleg condueixen a la normalitat. Per això, com he dit al principi, les coses han canviat en aquest hemicicle. Hem tornat a la vida parlamentària normal. Els diputats nous no ho recordaran, però als que vam viure la passada legislatura els vull dir que jo he esperat molt aquest dia.

Durant quatre anys vaig ser testimoni de com, una vegada darrere l'altra, es negava una explicació sobre el TIL, sobre els retalls, sobre la relació amb Madrid, sobre la pujada d'impostos. Fins i tot sobre una remodelació del Govern!

Donar comptes, explicar, escoltar és el que hem fet des del primer dia. A vegades ho hem fet millor, a vegades no tan bé. I he demanat disculpes quan ha estat necessari.

Podem equivocar-nos, però la meva voluntat, i la del meu Govern, és que el full de ruta que necessita aquesta comunitat tingui el major consens possible. Per això, sempre que sigui necessari, sempre que calgui donar comptes sobre aspectes que siguin realment transcendents per al nostre futur, aquest Govern, sigui jo o sigui el conseller responsable en la matèria, serem aquí per donar totes les respostes que siguin necessàries a la ciutadania i als partits que els representen.

Personalment, pens que tot allò que suposi decisions que afecten el model de creixement i desenvolupament territorial, necessiten sempre de reflexió, de debat i per descomptat, de diàleg. Per això és important aquesta compareixença.

Per això avui som aquí davant vostès perquè des del Govern, i jo crec que des d'amplis sectors socials de les quatre illes, es reclamava de forma urgent i

necessària una resposta davant el model de creixement -i jo diria que de creixement arbitrari- de la passada legislatura.

Un model que, al meu parer, era contrari a l'esperit que marca el nostre Estatut d'autonomia. I era contrari perquè s'havia deixat d'aplicar el seny a la regulació urbanística de les nostres illes. O, en altres paraules, aprovam un decret que dóna seguretat, evitant que es pugui fer qualsevol actuació en sòl rústic al marge dels paràmetres urbanístics generals.

S'han acabat la discrecionalitat i la política amb les quals escapant de la nostra normativa autonòmica es puguin dictar normes "subjectives, discrecionals i arbitràries".

S'ha acabat un model que anava contra la nostra màxima norma. De fet, com vostès saben, l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears determina que els poders públics de la comunitat autònoma han de vetllar per la defensa i la protecció de la naturalesa, del territori, del medi ambient i del paisatge, indicant que a aquest efecte han d'establir polítiques de gestió, ordenació i millora de la seva qualitat harmonitzant-les amb les transformacions que es produeixen per l'evolució social, econòmica i ambiental.

En definitiva, l'Estatut estableix com a principi d'actuació la protecció del medi ambient i l'impuls d'un desenvolupament equitatiu, territorialment equilibrat i sostenible, i la promoció de polítiques d'equilibri territorial entre les zones costaneres i les de l'interior.

Com assenyala el Decret, l'interès general ha de cercar "la consecució d'un desenvolupament territorial i urbanístic sostenible que procuri el benestar de la població i la preservació dels recursos naturals".

A aquests principis, recollits també en el nostre Estatut, respon l'aprovació d'aquest Decret que debatem avui. Un decret que s'emmarca en un full de ruta de canvi de patró productiu.

Són mesures que van encaminades a ajudar a millorar el nostre model de creixement, a fer-lo més sostenible i més respectuós amb el nostre territori, amb el nostre món agrícola i rural. I per això suspenem articles que van en contra d'un model de turisme poc respectuós amb el territori.

Són mesures que suspenen aspectes del que es va fer durant la passada legislatura. I me permetran que afirmi que l'ordenació sectorial dels sectors turístic i agrícola i ramader que aquest Govern té intenció de validar i modificar via legislativa té massa determinacions que han suposat l'establiment d'excepcions i règims urbanístics o d'ordenació territorial propis.

Totes aquestes excepcions s'han separat clarament del principi de desenvolupament sostenible, principi que igualment permet mesures d'impuls en aquests sectors econòmics sense necessitat d'establir règims urbanístics singulars o excepcionals.

Aquesta és principalment l'arrel del per què d'aquest debat d'avui. I el per què és que si volem un model sostenible cal canviar l'ordenament actual.

Precisament perquè volem créixer, però ho volem fer d'una manera sostenible i amb consonància amb els reptes que marca el segle XXI, precisament per això, avui validam aquest Decret llei.

I ara és el moment de fer-ho. Perquè tenim indicis de bones perspectives de creixement, i per tant, és ara el moment de dissenyar mesures que ens facin créixer de forma ordenada, sostenible i amb plena seguretat jurídica.

Tots aquí sabem que la darrera crisi parteix d'una bimbolla especulativa basada en la construcció, que després va derivar en una crisi financera i ha acabat deixant profundes cicatrius socials per a les polítiques d'austeritat que s'han aplicat aquests darrers anys. Seguir posant les bases per repetir-ho seria imperdonable.

Davant un escenari del que encara no ens hem recuperat, com el d'un paisatge després de la batalla, la ciutadania ens ha reclamat, ens EXIGEIX, que pensem no només en el creixement econòmic, en la recuperació, sinó en com transformar aquest creixement macroeconòmic en benestar de les famílies, en millor qualitat de vida, en millors oportunitats laborals, però també en millors perspectives per als seus fills.

Això és el que preocupa a la gent. A Menorca l'altre dia me reiteraven les dificultats que tenen els comerciants, els petits i mitjans empresaris, els treballadors, en temporada baixa. A Mallorca una empresa important, de referència, com Bimbo, vol abaixar la persiana. A Eivissa hi ha problemes greus, gravíssims, de desigualtats socials. A Formentera, durant l'estiu, els de l'illa tenen dificultats per conviure amb la densitat turística.

Sobre aquesta base que ha generat la crisi hi comença a haver un consens sobre la necessitat de prendre mesures de fons precisament en aquest moment de cert canvi de tendència per evitar segones parts. Estam en un moment en el qual hem de ser capaços d'aprofitar el creixement per convertir precisament aquest creixement en millor benestar, com fan molts països del nord europeu.

Hem d'afrontar-ho en un moment paradoxal: tenim uns indicadors positius de creixement que ens permeten parlar tècnicament de recuperació. Tècnicament. I, per tant, som conscients que hi ha un canvi de tendència.

Però com a presidenta de les Illes no em sentiran dir que la recuperació és completa fins que no sigui una realitat per a tothom. La CAEB ha assenyalat el mateix d'una altra manera, recalcant que es necessitarà temps per a la recuperació. Jo hi estic d'acord.

Mirin, després de passar, com la immensa majoria d'economies desenvolupades, per la crisi més llarga i profunda dels darrers vuitanta anys, el que ja anomenam la gran recessió, l'economia de les Illes Balears va registrar al llarg del 2015 un important procés de reactivació; un procés que es preveu que s'intensifiqui al llarg del 2016.

Tenim per tant la conjuntura adequada i **ARA** és el moment d'impulsar un model que enforteixi la **COHESIÓ SOCIAL I TERRITORIAL**, **necessitam accelerar un procés de transformació productiva ara precisament que tenim el vent de cara en el nostre motor econòmic, que és el turisme i tot el que l'envolta.**

Quina és la meva conclusió i la del meu Govern davant aquesta fotografia? Que tenim una gran responsabilitat. Però que la tenim tots els grups parlamentaris, la tenen els empresaris, la tenen els agents socials, la tenen les patronals i els treballadors.

Per això des del Govern convocarem en breu les meses de diàleg social per debatre, concertar i establir junts les polítiques necessàries que ens permetin assolir una societat més productiva i equitativa.

Tenim la responsabilitat de ser capaços de planificar el futur, de dissenyar ara, precisament ara, canvis en el fons de les nostres polítiques per aconseguir una societat que creï riquesa, la distribueixi, i ho faci des de la cohesió social i la igualtat.

Aquest Govern ja ha fet les primeres passes. En un marc de creixement macroeconòmic, la primera passa ha estat la de caminar fent polítiques cap a l'equitat social amb mesures per a la recuperació de drets laborals de molts de treballadors.

Hem comprovat que l'assoliment d'aquests ritmes de creixement econòmic està possibilitant la generació neta d'hores de treball. És un increment de prou intensitat i que lògicament es va traduint en millors condicions laborals i

salarials dels treballadors tot i ser conscients que moltíssims d'ells tenen condicions precàries.

Però el que és evident és que el 2015 **ens ha permès recuperar quasi 23.000 llocs de treball segons la darrera EPA, és a dir, un 5% més de feina que fa un any.**

Les Illes es troben entre les comunitats autònomes més dinàmiques a l'hora de crear ocupació. Com deia, la intensitat d'aquests indicadors macroeconòmics i laborals han de possibilitar un creixement que sigui més inclusiu.

La recuperació macroeconòmica, per tant, va sent poc a poc una realitat, segons els indicadors. Però existeix una realitat que ningú no pot negar: la gran recessió ha provocat una ruptura entre les elits i les classes mitjanes i treballadores. Un canvi del que deriva un nou paisatge social, on la polarització de les classes socials és més que evident.

La realitat és que s'ha trencat amb una idea i un model de societat: que qui més té contribueix a preservar la igualtat i la repartició solidària de la riquesa. Això, aquesta fractura, ha deixat cicatrius socials que trigaran dècades a corregir-se, i és aquí on tenim com a Govern un paper important, donant resposta a la demanda social de canvi i més cohesió social.

I és el **NOSTRE** deure corregir **AQUESTA PERILLOSA INÈRCIA** proposant un marc de benestar i de millora a aquestes classes mitjanes i treballadores que tant han patit aquests darrers anys.

Com molt bé ha dit el sociòleg polonès Zygmunt Bauman, estam en el segle del "PRECARIAT", amb tot el que significa això també per a les classes mitjanes.

Per això és important tenir avui aquí un debat sobre el nostre model urbanístic i territorial, que per descomptat conflueix amb el del model turístic, i que marca després els nostres ritmes econòmics, de creixement, de recessió i, en definitiva, de desenvolupament econòmic i social.

El territori és la nostra moneda de canvi davant el creixement econòmic. Hem de decidir si seguim pel camí de l'acumulació, o en canvi, pensam realment en aprofitar el creixement per a la distribució de la riquesa i reduir l'escletxa social.

És, per tant, un moment d'impulsar un nou model de cohesió social. Governar dividint és cosa del passat.

Governar per a tothom, per a tota la societat, és prendre mesures per a millorar la vida de la majoria. I amb aquesta voluntat feim feina per

racionalitzar un bé patrimonial delicat i escàs com és l'ús del sòl. L'objectiu és establir unes regles de joc que permetin un desenvolupament racional i que aquesta actuació reverteixi en tota la societat.

El Decret llei suposa, en primer lloc, una suspensió de les mesures més desreguladores que es van aprovar durant l'anterior legislatura.

Una suspensió que permetrà reformar i millorar amb profunditat les lleis del sòl, agrària i turística per eliminar-ne la planificació urbanística "a la carta" que s'hi feia, només per acontentar interessos molt concrets i particulars.

I jo crec sincerament que aquest model no ha ajudat el nostre creixement, ni ens ha fet sortir més ràpidament de la crisi, ni tan sols ens ha fet més sostenibles. Ni tampoc ha ajudat -tot al contrari- a millorar la seguretat jurídica.

En segon lloc, vull dir que aquesta suspensió és temporal: el Decret llei s'empra de manera excepcional per "congelar" les normes més polèmiques i treballar, amb tranquil·litat, per revisar tota la normativa urbanística.

Per tant, la feina per arribar a acords, consensos i pactes comença realment a partir d'ara, i esperam comptar amb la col·laboració de tothom per dur-la a terme.

Mirin, senyores i senyors diputats,

En el fons el que està en qüestió en aquest debat són dos models territorials ben diferents: el que planteja el PP, entès com el de la desregulació i la posada dels interessos particulars per damunt dels generals; o un model més estable, més equitatiu i més sostenible, que és el que planteja l'actual Govern.

Més estable perquè volem eliminar les contradiccions derivades de "l'urbanisme a la carta". Consolidant la normativa urbanística, donant-li coherència i treballant per a la seva aprovació des del diàleg, el consens i la pluralitat.

Més equitatiu, perquè evitant els riscos de l'economia especulativa que suposa el model desregulador afavorim una activitat econòmica més estable i productiva, que generi llocs de treball de qualitat i que se centri en la recuperació i rehabilitació de la ciutat ja construïda, dels nostres barris i els nostres pobles enlloc d'escampar ciment arreu de tot el territori.

Més sostenible, perquè preservem millor els espais naturals protegits i ajudam a conservar un dels béns més preuats que tenim: el nostre territori i el nostre

paisatge. Això ens permet també donar més qualitat al turisme, perquè preservem l'entorn paisatgístic; ajudant a l'activitat agrària, perquè reduïm la pressió urbanística sobre foravila.

El model que defensam suposa un creixement adequat a un territori insular, respectuós amb els recursos naturals que són escassos i posar en valor el nostre paisatge. Suposa créixer amb intel·ligència.

Créixer vol dir també oferir noves oportunitats al sector de la construcció a través de noves eines per fomentar la rehabilitació i recuperació d'espais degradats. Les ciutats, per exemple, han de ser de nou el motor de la recuperació de la crisi econòmica. Amb rehabilitació, amb recuperació de barris, amb apostes innovadores.

No serà a través dels projectes especulatius, en què uns pocs s'enriqueixen a costa de tots, que generarem llocs de treball de qualitat i desenvoluparem una economia productiva.

Generarem llocs de treball recuperant pobles, ciutats i viles, i creant espais per a nous sectors, per a la indústria, per a la recerca i la innovació; aconseguirem un model més estable i més equitatiu per a tots.

Senyores i senyors diputats, vaig acabant,

Jo tenc la certesa que en un moment tan important prenem una decisió decisiva per al nostre model de futur de comunitat.

Sent que és un moment important, com ho és en l'àmbit de l'Estat.

Però és aquí, al Parlament, on prendrem les grans decisions que han de marcar el camí de les nostres illes.

El Govern seguirà fent propostes de futur, oferint solucions als problemes i reclamacions de la societat.

Mirin, tots els governs volen generar riquesa. Però no tots els governs es fixen com a objectiu prioritari que la riquesa arribi a tothom.

Amb les reserves obligades que puguin venir de l'economia internacional i l'estabilitat política nacional es pot afirmar que en aquests moments la nostra economia es troba estabilitzada en un camí de **creixement significatiu i que tot apunta que es mantindrà en el futur immediat.**